

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

Quòd fatuus sit & impius, qui de bonis suis superbit. Capvt XXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

qui vocem frangūt ob lasciuam. ¶ Reprehensibilis est etiam in cantu nimia exaltatio vocis. Sicut faciunt illi qui potius volunt cantare altè, quàm aptè, qui tātum volunt ascendere canando, quàm quandoque frangunt sibi collum spiritualiter: vel quandoque ad literam rumpunt se, quod ex superbia provenit. Superbia enim plus audet, quàm possit. Reprehensibilis est etiam in cantu additio punctorū, vel subtractio: quasi enim quaedā species barbarissimi videtur esse hoc in cantu: sicut in dictione barbarissimi fit ex additione vel subtractione literę, vel syllabę. In cāto etiam non videtur esse nimium approbanda vox falsa, præcipuè in cāto claustraliū. Et mirū est quomodo vox talis tantū placet quibusdam, cum ipsa videatur adeo deformis quod oportet eam de secondu inter alias voces: alioquin non esset decens vel decora.

Vnde & quomodo oritur superbia, & ex quibus bonis.

CAPVT XXV.

Posuimus primam diuisionem superbię, & prosecuti sumus membra eius. Nūc cōsequens est, vt ponamus secundam & prosequamur. Diuisio vero ista sumitur secundū ea ex quibus oritur superbia. ¶ Notandum ergo, quod superbia quandoque oritur ex bonis naturę, quandoque ex bonis fortunę, quādoque ex bonis gratię. Bona verò naturę quædā sunt corporis, quædā animę. Corporis sunt ista, sanitas, fortitudo, agilitas, pulchritudo, nobilitas, libertas. Bona vero animę naturalia sunt ista, cōstitudo ingenij & velocitas, memorię bonitas, potestas tolerandi exercitiū spirituale, naturalis dispositio ad virtutes, seu virtus naturalis. Bona vero fortunę, sunt bona exteriora, quę sunt in potestate hominū, quę ab hominibus possunt auferri: vt sunt diuitię, delicię, dignitates, laus seu gloria, & gratia humani. Bona vero gratię sunt scientia & virtutes. Ex istis bonis potest superbia nasci. Superbia enim nascitur ex pulchritudine. Vnde poëta: Fastus inest pulchris, sequiturque superbia formā. Item nascitur ex nobilitate. vnde Sallustius: Commune malum nobilitatis est superbia. Similiter nascitur ex aliis bonis naturę. Item nascitur ex bonis fortunę, sicut ex diuitiis. Vnde Augustinus: Vermis diuitum est superbia. Ecclesia. 40. Facultates & virtutes exaltant cor. Item nascitur ex bonis gratię, vt ex sciētia. Scientia enim inflat, secundum Apostolum 1. ad Corint. 8.

Quod fatuus sit & impius, qui de bonis suis superbit.

CAPVT XXVI.

Primo generaliter ostendemus, quod valde fatuus est & impius, qui de bonis suis superbit. Deinde ostendemus de vno quoque

quoque prædictorum bonorum, & valde fatuum sit inde super-
 bire. ¶ Et possunt quinque rationes assignari, quare fatuus sit &
 impius, qui de bonis suis superbit. ¶ Primo, quia ipse quodam-
 modo inferior est etiã irrationabilibus creaturis in hoc, & illæ
 tantum sint in miseria pœnæ, ipse vero homo in miseria pœnæ
 & culpæ. ¶ Præterea, creaturæ irrationabiles vnicã debent mor-
 tē, post quã nihil omnino mali sentiūt, homo verò impius debi-
 tor est duplicis mortis, quia post trāsitoriã habebit eternã: vnde
 nõ parũ fatuus est peccator, qui de bonis suis superbit, superiore
 se aliis hominib⁹ reputãdo, qui quodãmodo brutis inferior est.
 ¶ Secũdo verò fatuus est qui de bonis illis superbit, in quib⁹ eũ
 ipsa bruta excedunt: sicut est fortitudo corporis, & agilitas. Ipsi
 etiã Iudæi & Saraceni & alij pessimi homines plus habēt de illis
 bonis, quàm ipse habeat. Et etiã ipsi dæmones de sciētia, quę vi-
 detur esse vnũ, de maximis bonis quæ habent impij, plus viden-
 tur habere, quàm ipsi impij habeant. vnde valde fatuus est qui
 de bonis illis superbit, in quibus à dæmonib⁹ superatur. ¶ Tertio
 fatuus est impius, qui de bonis suis superbit, cùm bona illa sint
 ei ad verecundiã verius, quàm ad gloriã. vnde Aug. loquens ad
 impiũ, inquit: Nõne vides te debere erubescere de bonis tuis,
 si domus tua plena est bonis, & te habeat malũ. ¶ Quarto fatu⁹
 est impius, qui de bonis suis superbit, quia bona ipsius ei bona
 non sunt. Sen. Nihil est homini bonũ sine se bono. Est ne bonũ
 homini, quod est ei materia infirmitatis & impedimentũ salu-
 tis? Sapiēs: Omnia quæ extra nos sunt bona, quæcũq; fortè ho-
 minibus cõtingūt, nõ ideo laudãtur, quia habuit quis ea, sed quia
 his honestè sit vsus. ¶ Ideò dicit Seneca, & stulto nulla re est o-
 pus, nulla enim re scit vti. ¶ Quinto fatuus est impius qui de bo-
 nis suis superbit: quia tantũ habet dispensationem in eis, & peri-
 culum ei inde imminet duplex. Periculũ enim est ei, si sortem
 amiserit: periculũ etiã est ei, si lucrum non reportauerit. Et de
 vtroque districta ratio exigetur ab eo. Vnde qui de multitudine
 istorũ bonorũ superbit, ipse supbit de magnitudine oneris sui.

*Quòd fatuum sit de bonis corporis sui superbire, videlicet sani-
 tate fortitudine, velocitate & pulchritudine, &c.*

CAPVT XXVII.

Specialiter verò fatuũ est superbire de sanitate corporis. ¶ Pri-
 mo quia ista sanitas momētanea est. Hodie enim qui sanus
 est, cras infirmus vel mortuus est. Iac. 4. Quæ est vita vestra? Va-
 por est ad modicũ parēs, &c. ¶ Secũdo, quia corp⁹ hostis familia-
 ris est, & ideo multũ nociu⁹. Nulla enim pestis efficacior est ad
 nocen-